

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzandók.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚT CZA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésnél ár- leengedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</p>
---	---	---	---

Keckemét, 1878. április 11.

Gyakran és sok helyt hangsúlyozott igazság, hogy az emberek leginkább szeretnek oly dolgokról beszélni, melyekhez legkevesebbet értenek, s ennek tudatában, de meg gyengességünk érzetében is, tán jobb volna nekünk is inkább hallgatnunk, mint az általános zúrt még zavartabbá tenni. S ha azt gondolnók, hogy inkább ártunk, mint használunk, sőt, ha csak azt, hogy nem is használunk, tán letennők a tollat, s egy betű nem sok, de annyit sem írának.

Mindazonáltal azt hisszük, hogy nem vállalkozunk hálátlan munkára, ha az annyiszor és ezer meg ezer változatban tárgyalt keleti kérdést a lapokban nem épen megvitatjuk, mert ez sem nem feladatunk, sem nem volna e lap terjedelménél fogva lehetséges, hanem a mennyire az erőnkől és ismeretünkől telik, ismertetjük. Lapunk közművelődési hetilap, melynek főrendeltetése helyi érdekeink megbeszélése mellett hasznos ismereteket terjeszteni. S ennél fogva, midőn e kérdéssel foglalkozik, nem czélja orosz, vagy török rokon- vagy ellenszenvet feltüntetni, hanem úgy adni elő a kérdést, a mint az a tényállás tárgyilagossága vizsgálata alatt előttünk feltűnik.

A napi lapokból merített tudomásunk, az azokból magunkba szitt orosz-ellenes érzet sohasem lesz képes félrefordított fejünket helyreigazítani. Le kell tennünk minden török iránti rokonszenvet és orosz elleni ellenszenvet, s ha álláspont nélkül nem akarunk épen maradni, mert teljes tárgyilagosság nem létezik s kivihetetlen, a monarchia érdekének álláspontjára kell helyezkednünk, mert ez a mi Rhodusunk, ez azon egyedüli álláspont, mely nálunk jogosultsággal bír, jövőre számíthat, s ennél fogva e pontból kell vizsgálnunk, mit tartunk jónak, mit rosznak a keleti kérdés megoldásánál.

A mi monarchiánk érdekével összhangzik, az a mi érdekeinknek is megfelel, a mi pedig ellenkezik vele, az nekünk sem válhatik hasznunkra. S épen ez ellen történt a legtöbb vétség. Távol van tőlünk, hogy roszaljuk azon általános részvétet, melyben az oly hősiessen harczolt törököt részesítettük. A mit e tekintetben tettünk, az mindig becsületünkre fog válni, s némileg kötelességünk volt megtenni, ha megtehettük; de mindenesetre túlmertünk a kellő határon, mikor szükségtelenül gyanúsítottunk kiváló állású egyéneket, a kik a monarchia sorsa iránt bizonyára semmivel sem közömbösebbek, mint mi vagyunk, s a saját érdekeinket azonosítottuk a török birodalom sorsával. Ennyire még hála istennek! nem jutottunk, s tán nem is jutunk, ha jövőben óvatosabbak leszünk érdekeink kiemelésében; mert a legszerencsétlenebb gondolatnak tartjuk valamely állam részéről, ha az oly birodalom fennállásában keresi főtámaszát és biztosítékát, mely, mint Törökország,

majd ezen, majd azon nemzetiségekkel kénytelen harczolni, a melyeknek mindegyike csak az uralkodó elleni gyűlöletében ért egyet, s mindennel dicsekedhetik inkább, mint erővel és renddel. Alapos-e ezen nemzetiségek gyűlölete, vagy sem? attól függ, miként gondolkozik valaki; mi részünkről nem látunk rá okot oly népet kárhozthatni, mely önkényes, s egyúttal szeszélyes uralom alól menekülni óhajt.

Ép úgy, mint a török iránti rokonszenvünk, úgy az orosz iránti ellenszenvünk sem ismert mértéket és határt. Szitotta a lángot a napi sajtó olaja, mely dogmául állítá fel azt a tételt, hogy az oroszoknak a törökön vett győzelme csak idő kérdésévé teszi a mi elenyészésünket. Ha kissé körültekintettünk volna, eszünkbe juthatandott, hogy Diebitsch orosz tábornok már 1828-ban elhatott Drinápolyig, s tulajdonképen nem végzett semmit. Ha továbbá számoltunk volna Goresakoff és Ignatieff eszméivel, az is eszünkbe jő, hogy ez a két diplomata épen nem barátja kis országoknak, mint Románia, Szerbia, Bulgária, s ily független kis államok nekik kellemetlenebbek, mint bárki másnak Európában, még a nemzetiségektől hemzsegő osztrák-magyar-monarchiát sem véve ki. Arról sem kellett volna megfélemednünk, hogy a Balkán-félszigeten nem egy nemzetiség lakik, hanem több, szerb, bolgár, oláh, görög, török, albániai, a mely különféle okoknál fogva egymásnak megint ellensége, s az oroszoknak csak úgy lesz rendíthetetlen hive, ha mindig kellő mennyiségű rubellel látja el, országának területét a szomszéd ország rovására folyton-folyvást új területek hozzácsatolásával nagyobbítja, szóval nem volt volna szabad megfélemednünk arról, hogy a felszabadítandó népek tulajdonképen a szabadság alatt a más népek feletti uralmat értik, s a fő jónak a konczot tartják.

Czél szerű és ildomos eljárás volt-e ezek tudatában oly nagy és hatalmas nemzetről, mint az orosz, oly kis nemzetnek, mint mi vagyunk, néha kiméletlenül szólnia, azt nem vitatjuk; egy előnyünk úgy látszik volt belőle s ez az volt, hogy nem mentünk háborúba. Igaz ugyan, hogy ennek ellenében azt mondhatjuk, hogy magyar embernek jobb nem tudnia mit írának a magyarokról némely orosz zuglapban, mert a minden oroszok uralkodójának birodalmában van elég efféle termék, de az, hogy más elég alávaló sárral dobálózni, még nem elég ok arra, hogy a magát lovagiasnak tartó magyar is ily szennyel mocskolja be magát. Ha az oroszokkal meg kell verekednünk, méltó ellenfelünk lesz benne, s az ilyent meg kell becsülni, mert a ki piszkolja, önmagáról állit ki szomorító bizonyítványt.

S ha már most végig tekintünk az utolsó év eseményein, mit látunk? azt, hogy a keleti kérdés megoldására nem elég győzedelmesen Konstantinápolyig elhatni, s Szent-Stefánóban megkötni a békét; sőt még az sem elégséges, ha a győzedelmes fél az

erősebb jogára támaszkodva szuronynyal akarja hatalmának alávetni azon területeket, s az azokon lakó népeket, melyek valamikor a szerencsés hódító segedelmeért áhitottak, mert a keleti kérdés nem olyan ó-kori gordiusi csomó, melyet az első érkező Nagy Sándor kardjával ketté vághat, a ki pedig elég vigyázatlan ezt megkísérteni, az nemcsak hogy a csomót ketté nem vágja, hanem még a kardját is megcsorbíthatja. Ha már hasonlatokat keresünk, sokkal találobbra akadunk a vitéz Herkules által legyőzött lernai hydrában, melynek minden levágott feje helyére két új fej nőtt. A hydra megvan, a fejek közül is le van vágva egy-kettő, a levágott fejek helyén is ott van mindenütt a két, s ennél is több új fej, minden megvan, csak a Herkules nem jelentkezik.

Pedig ez a Herkules is, bár nem jelentkezik még, megvan: ez az osztrák-magyar-monarchia. E nélkül nem lehet a keleti kérdést megoldani. Mi magyarok az osztrák-magyar-monarchia egyik fele, s az osztrákok, annak másik fele, együttesen vagyunk hivatva a keleti kérdést, az egész nyugati Európát megnyugtatólag és kielégítőleg megoldani. Nem anyagi erőnk, nem pénzbeli hatalmunk, hanem a gondviselés adja kezünkbe e munkát. Monarchiánk a legkülönbébb nemzetiségekből van összealkotva, s egyedül nyujt biztosítékot arra, hogy a fennhatósága alatt, vagy vele szoros szövetségben élő kisebb nemzetiségek nemzetiségi egyediségük eljátszása nélkül a béke és művelődés valódi ösvényére léphetnek. Nehéz munka, fogják sokan mondani, s igazuk van. De a nehézségek minket legkevésbé sem riasztanak vissza. E monarchiának ez a rendeltetése van, s ezt be kell töltenie.

Ez nem magyar chauvinismus, talán előbb annak ellenkezőjé, de a magyar érdekeknek teljesen megfelelő nézet: s azért nem győzzük eléggé hangsúlyozni hazánkiai előtt, hogy soha annyira nem fűrészeljük a fát hazánk és magunk alatt, mint akkor, mikor kizárólag a magyar faj és nemzetiség érdekeire fektetjük a súlyt. Nem az a fő dolog, hogy mind az a tizenöt millió ember, a ki a Szent István koronája területén lakik, magyarul beszéljen, s ajkával magyarnak vallja magát, hanem az, hogy magyarul érezzen, s a hazai föld minden részét tekintse oly együvé való szent egésznek, melynek minden porszeméért kész utolsó csepp véreig harczolni. A soknyelvűség hazánkban már Szent István idejében megvolt, törvényei szerint azt tartotta az ország erejének, a mi annak ma gyengesége, s ez az ország tatárok, törökök, németek, olaszok és csehek pusztításai, vajmi gyakran garázdálkodásai daczára maradt a mi volt: Magyarország. Hogy a rajta élő nemzetiségek ma elégedetlenkednek, annak lelketlen izgatók az okai, s némileg magunk is, kik egyszerre akartuk helyrehozni századok mulasztásait, s ezzel csak megrontottuk a békés együttélhetést. Ennek az országnak nem a magyar nyelv, hanem a magyar szabadság adta

meg a magyar jelleget, s ez adja meg ma is. Ezt tartjuk fenn, és nincs minden elveszve, mert a mely pillanatban feladjuk, végünk van. Mi nem anyagi, hanem csak erkölcsi erőben kereshetünk támasztékot, magasabb műveltségünk, fejlettebb politikai életünk az, a mi képessé tesz nálunknál elmaradottabb nemzetekre fejlesztőleg hatni. S úgy a mint e szabadságban részesítettük mindazon nemzetiségeket, a melyek Magyarországon velünk laktak és laknak, úgy meg kell ismertetnünk vele azokat is, a kiket magunkhoz akarunk kötni.

De még másik körülmény is van, mely lehetetlenné teszi az exclusive magyar érdekek előtérbe tolását, t. i. a monarchia másik fele. Arra a vádra, mely tán itten egynek-kettőnek eszébe jut, hogy mi a magyar érdeket feladjuk, nem tartjuk szükségesnek felelni; a ki bennünk ilyesmit feltételez, nem ismeri a tárgyat, a melyről szó van, vagy már elejétől fogva oly nézetekkel van eltelve, a melyek minden további discussiót feleslegessé tesznek. Merev ragaszkodás elvekhez a politikában nem ér semmit. Mert valamint a magán emberek között, úgy a nemzetek között létesülő szerződések- és kötéseknek is kölcsönös alkudozás, előny nyerése fejében feladott más előnyök képezik tárgyát. A férfi lemond függetlenségéről, de ennek fejében szerető nőt talál, a kereskedő lemond árújáról, de ennek kárpótlásául aranyat kap, a nemzet esetleg leköteli saját fiainak vérért, s áldozatra vállalkozik más nemzetért, s ez a másik nemzet hasonlóra vállalkozik. Megeshetik, hogy a szerencsésebb nemzetet sokáig nem éri közvetlen baj, s látszólag nincs szüksége szövetségesre, támogatóra, de mily jól esik, ha nehéz időben megbízható szövetséges van valamely népek, arra a történet elég adatot szolgáltat. A porosz tisztek orosz szolgálatba léptek az I. Napoleon ellen folytatott harcokban, s segítettek az elemi csapásnak a szomszéd ellenségét tönkretenni, s Napoleon nagysága itt kapta meg a halálos dőfést; Sándor czárt Thiers kérelme sem bírta rá, hogy a német-francia háborúba avatkozzék, s Bismarck csak nem régiben hivatkozott a jó viszonyra, mely száz év óta Porosz- és Oroszország között fennáll, a mely egyedül tette lehetségessé a német egység megteremtését.

A mi jövőbeli szövetségeseink a Balkán félszigeten vannak; példa rá Románia, mely

már egész határozottsággal fordult hozzánk. A többiről ezúttal nem szólunk, de kétségtelen, hogy úgy mint Románia, úgy a többi balkán-félszigeti állam is előbb-utóbb kénytelen lesz a nemzetiségekben türelmes osztrák-magyar-monarchia fennhatósága alá állani, vele szövetkezni, vagy nemzetiségéről lemondani. Ezt a kérdést megoldani a mi feladatunk. Mert hogy az európai nagyhatalmasságoknak aláírt szerződésekben ígért védelme nem elég, azt a török-orosz háború, orosz-román összeütközés eléggé bizonyítja.

A hesperidák aranyalmája.

Azon időben, midőn még aranyhajú tündérek jártak a földön s az emberek messze — túl a tengeren — fekvő országba is készek voltak aranygyapjúért elvándorolni, élt egy görög hős, névre Heracles, kinek vitézi tetteiről az egyszerű német diák csak annyit hallott, hogy feleségét „Fraucules”-nek hívták. E hős egyebek közt arra vállalkozott, hogy kikeríti a híres almákat, melyekkel Here — a görög főistennő — menyegzője alkalmával Gaea — a föld — részéről megtisztelve lőn és mely drága gyümölcsöket az istennő a Hesperid-nővérek felügyelete alatt Ladon nevű sárkánynyal őriztetett az óceánok egy távoli szigetén.

Ez almák megszerzése végett Heracles egyenest a lányok apjához, Atlas titánhoz fordult. De hogy czélt érjen nála, izmos vállaira kellett előbb vennie a csillagos égnek félgömbjét Atlas helyett, ki azt büntetésből volt kénytelen tartani. Meg is hozta Atlas az almákat hiven, de mivel nem volt kedve újra alábujni az ég tartása terhének: megkérdezte Heraclestől, kire kívánja az aranyalmákat adni.

A görög hőst ezúttal, hogy az ég és föld között eleven oszlopnak ott ne rekedjen, csak leleményessége mentette meg; felelet helyett ugyanis arra kérte Atlast, venné át az ég tartását ismét, de csak addig, míg ő párnát keres vállaira, mert úgymond azokat igen megviselte már a szokatlan teher. Engedett a kérésnek a jó szívé, gyanútlan Atlas és tartja az eget ma is, amennyiben Ejszakafrikának felhőkbe burkolózott magas hegylánczát Atlasnak nevezi a földirat.

Heracles pedig összeszedte az almákat, sok jó egészséget kívánt Atlasnak és megvitte ígérete szerint az aranszinű gyümölcsöket Eurystheus mycenaei fejedelemnek, ki örömben azokkal Pallas Athene istennőnek kedveskedett. Ez azonban visszavittette az aranyalmákat előbbi helyekre, a mi legálább is lehet annyit, miszerint e gyümölcsnek fáját az őskori görögök vagy nem ismerték, vagy Attica tartományának nem épen termékeny talaján első próbára meghonosítani nem tudták.

Ez volt aztán oka annak, hogy e gyümölcsöt Görögországban nem ismerték és hogy ennek következtében Atalanta a büszke szép hölgy is lépre, vagy hogy jobban fejezzem ki magamat, konty alá került? Vadonban nőtt e hajdon fel, mint a havasi rózsza, egyedüli öröme a vadászat volt, sőt

kérőivel is kegyetlen játékokat üzött, mert versenyt kelle futniok vele és bár egérutat mindenikőknél hagyott, mégis elérte őket villámgyors lábakkal és keresztül dőfte irgalom nélkül lándsájával. Az ifjú Meilanion azonban Aphrodite istenasszonytól, kit a rómaiak Vénusnak neveztek, három aranyalmát szerzett és közönkiut ezeket ejté el a futtatásnál, míg Atalanta ezek felszedésével késlekedett, elérte Meilanion a célpontot és nemcsak élete mentve lőn, de lakodalmat is ültek hetedhét országra szólót. Ovidius Naso a boldog vőlegényt Hippomenesnek nevezi.

A tudományak csakúgy, mint az egyes embernek meg volt a maga gyermek- és ifjúkora, neki is voltak ábrándképei, melyekért lelkesült, vágyai, melyek eléréseért epedett, reményei, melyek teljesül-tén munkálkodott, sőt nem hiányzottak divatczikkei sem, melyek időnkint törekvéseit jellemezték. Így volt idő, midőn kereste a mindentudó bölcsességnek kövét, a halhatatlanság italát, kutatta az embernek bizonytalan jövőjét a csillagtábor mozgásaiban csakúgy, mint az ember tenyere bőrének redőiben, tanszékeket állított a halottidőzés megtanulására, kulcsot óhajtott találni a nők szive titkainak eléréséhez, aranyat akart csinálni állatcsontokból is, tépelődött nem kevés izgatottsággal azon, ha vajon megállhat-e az angyal a tű hegyén? stb., mely czélvesztett és hiú törekvések korántsem érdemelnek gúnymosolyt, mert mindmegannyi kalauzokká váltak a valódi bölcseségre.

Sokat foglalkoztak a tudósok azon kérdéssel is, hogy a bibliában s a különféle népek hitregéiben felemlített állat, növény és ásványországi termékek a most ismert terményrajzi tárgyak melyikének felelnek meg egyenkint. Volt, ki vitatta, hogy Éva almája a paradicsomalmája volt, hanem feleletül azt nyerte, hogy kár volt volna megszegni az első bűntöt ilyen savanyúságért, mi csak saucnak jó, hanem ez alma a paradicsom-füge, a banán vagy pizang (Musa paradisiaca) volt, mely a föld legizletesebb gyümölcseinek egyike s egyéb kifogás nem is emelhető ellene, minthogy nálunk még nem terem.

(Folytatása következik.)

ÚJDONSÁGOK.

— **Dr. Szeless József**, mint egyetemi magántanár, f. hó 12-ikén tartá első nyilvános próba előadását, az egyetemi ifjúság és a tanári kar jelenlétében. Az előadás tárgyát Magyarország bűnvádi statistikája képezte.

— **Nagytisztelétü Hayden Salamon** meghalt. Temetése a ferencz-rendiek zárdájából nagy számú közönség jelenlétében ment végbe. A köztisztel-letben állott szerzetessel volt alkalmunk megismerkedni, s így értjük és osztjuk az általános részvétet, melyet valóban megérdemelt. Nyugodjék békében.

— **Nagy-Körösről** a héten a vasúton kecskeméti illetőségű tolonczokat szállítottak hozzánk. A csavargók egyike útközben egészen kifogástalanul viselte magát, midőn azonban a körösi-útczán kellett volna végigmennie, kötözködni kezdett,

TÁRCZA.

Sötét szempár.*)

Honnan ez a sötét szempár
S csodálatos lángja, fénye?
Látom, érzem s mégsem értem:
Valóság-e, tünemény-e?

Belenézek s azt hiszem, hogy
Bolygok sötét éjszakába, —
Pedig dehogy! benavagyok a
Legragyogóbb menyországba!

Dengi János.

A kis dobos.

Bizony vézna kis gyerek volt János, de a törpe testben eleven lélek lakozott. Atyja régente katona volt, ki kedvtelve mesélgetett harcokról és afrikai szép hadi tényekről, melyekben részt vett. János egész szenvedélyvel hallgatott az ily elbeszélésekre, szemei lelkesülve csillogtak, s ilyenkor föltette magában, hogy később majd ő is fog véghez vinni oly tetteket, melyeket mások csodálkozva hallgatnak végig. Épen zenekart szerveztek a helységben: ő a dobót választotta; harcias hajlamának ezen eszköz felett meg leginkább.

Gyakran mondogatta: „megállj csak! majd ha egyszer katona leszek!” a mire azután testvérei

gúnyosan vállalt vontak. De hát nem volt-e nevetséges e beszéd, oly teremténynél, a kit a természet oly gyengének alkotott, mint Jánost, a ki felett fejtel magasodtak ki még a vele egykorúak is?

A gyermekből ifjú lett s az is kicsiny maradt. A mint a háború kitört, testvérei elmentek katonának, a vidékbeli összes ifjúság a hadsereg sorai közé állott, egyedül őt feledték otthon, csak ő volt az, a ki nem kellett; szive fájt, mert nagyon szenvedett szegény, a miért hogy otthon kellett maradnia, mikor mást — csaknem mindenkit — azon megtiszteltetés ért, hogy Franciaország védelmére föl hívták. A naponként vinkát csaták híre elhatott egészen falujáig; és ez még inkább szomorítá búsuló szívet. Végre már tovább nem állhatta, elment a toborzó helyre a sorozással megbízott tiszthez.

Ott is élcelve fogadták, de most az egyszer nem tágitott; ha úgy találják is, hogy a puskát hordani nem elég erős, ám legyen! megnyugszik benne, de ahhoz, hogy dobossá legyen, sem erő, sem termet nem kell. Megmutatta mindjárt azt is mire használhatják, mit tud. Ennyi jó akaratot és buzgóságot látva, végre mégis csak engedni kellett kívánságának, s hogy némileg segítsenek rajta, ugyanazon ezredbe sorozták be, melyben fivérei szolgáltak.

E naptól kezdve visszatért vigsága. Társai mindig gyorsnak, elevennek látva a kis dobost, a ki fáradozmat, veszélyeket gondtalan vigsággal győz le, magok is resteltek volna panaszkodni. Midőn gyors újjáival kettőztetett ütésekkal verte a harcias hangú eszközt, a harsanó pörgés, a buzditó hangok erejüket és bátorságukat újra fölélesz-

ték; elfeledték az út hosszúságát és bizalommal gyorsíták lépteiket. Hallották midőn az öreg katona hideg vérével dobolt csata közben a támadásra. A harcias tompa hangok puskadőrej közé vegyültek, és a füstfelhők közt János büszkén és rendületlenül állva tünt föl, majd magaslatokat mászva meg, majd akadályokat ogorva át, mindig vezetve a katonákat lankadni nem tudó kitarással.

A halál, melynek örült vakmerőséggel nézett szemébe, tarolt mellette, de őt nem érte. Hanem a harci szerencse változó. Egy napon az előrsi csapattal ellenséges lesbe esett. A lefegyverzett foglyokat nagyszámú poroszok vették körül. A legszörnyűbb fenyegetések mellett megtiltották nekik mozdulni, vagy szólani.

A kiküldött csapat, mely őket előrsőkül körültekintésre küldé, már közeledett. Nem is sejtették a fenyegető veszélyt s így meglepetve mulhatlanul egytől egyig elvesznek a poroszok csapásai alatt.

A szegény francziák retentő aggodalomba estek; jelen kell lenniök, midőn polgártársaikat fölkoncolják, anélkül, hogy segíthetnének rajtok. Már hallani vélik a készen álló mészárszékre menőknek távoli lépteiket.

De János nem vesztette el hideg vérért; meglátta dobját egy fa tövével; oly kicsinységre, oly csekélységre, mint ő, nem is figyelnek; fölhasználja a kedvező alkalmat, hason oda csúszik a fához melynél dobja áll, s mikor senki sem gondol rá, egyszerre csak zajos dobörgés hallatszik, mely messze küldi a vészes hangokat; erre lövés dördül az ellenséges puskából, a levegőt sivitó golyó hasítja, a dobörgés mindinkább gyengül, majd végső

* Közöljük e mutatványt a fiatal és tehetséges költőnek még múlt évben Aigner Lajos könyvkereskedő, mint kezelő kiadónál Budapesten megjelent költeményeiből.

mert, mint mondá: becsületérzése nem engedi, hogy e szegényt szülővárosában elviselje, s csak ügygyel-bajjal volt a kapitánysághoz kísérhető. A szerencsétlen eszelős, s így méltóbb szánalomra, mint kárhoztatásra. Eredetileg Mózes vallású, de kikeresztelkedett, s így, úgy látszik, kevés hatással volt rá a keresztyén vallás; a keresztyének nem nyertek vele semmit, s a zsidók sem igen fognak búsulni érte, mert a hol a becsületet a társadalom megvonja, a becsületérzés keveset használ.

— **Nagy Jakab** tilinkó-művész a múlt héten városunkban időzött, s a Tomaskó és Beretvási-féle vendéglőkben nagy számú közönség előtt hallatta csattogásait. Bemutatta egyszersmind az általa tökéletesített concertina hangszert is, mely nem egyéb mint a közönségesen ismert harmonikának mindenestire tőkélyesített alakja, mely elég kellemes hangszer, de a hallgatókra nagy hatást gyakorolni épen nem képes. Tilinkó-játéka kifogástalan, s mondhatni e téren utólérhetlen, melyet közönségünk már a hatvanas évek elején ismert s kellőleg méltányolt is. De híjába, az akkori idők a lelkesedés korszakát képezték, s a művészetnek is inkább kedveztek; ma már a hatvanas évek tilinkó-művésze nem ragadja úgy el a kaszinó zsúfolt közönségét, s kis számú műkedvelő közönséggel kénytelen beérni. Előadott darabjai között különös tetszésben részesültek a „Carneval“ és „Repülj fecském“ féle változatok, melyeket valóban elismerésre méltó s kitűnő bravourral játszott.

— **Németh Ödön** községi tanító fegyelmi ügyben kedden tartott tárgyaláson hozott határozattal, súlyos erkölcsi kihágás miatt állásától elmozdított. A tárgyalás délelőtt 9 órakor vette kezdetét, s délután 6 óráig tartott. Maga a határozat esti 9 óra tájban mondatott ki. Az ügy végleges eldöntése a miniszterium határozatától függ.

— **Sárközy Lajosné**, született Gray Cecilia, volt járási albiró özvegye, e hó 8-án örülési rohamban, azon házban a melyben lakott, a padláson ruhaszáritó kötéllel felakasztotta magát. Köztiszteltben állott férjének halála óta több ízben látszott rajta elmezavar, s ily rohamban öngyilkossági kísérletet is tett. Nem sokára férje halála után kútba ugrott, de kimentetett.

— **Szabó József** marhakupeczet Beretvás vendéglős kocsisa a Gyenes és fiai cég boltja előtt a piacon kapával föbe ütötte, mire az a földre rogyott. Az összekoczkodás, mint halljuk, összeszólkózásból eredt, mely ismét abból támadt, hogy Szabó József nem akart a lovak elöl kitérni. A rögtön előhívott orvos a sebesülést könnyű sértésnek minősítette, s az összeesést a kupecz részegségének tulajdonította.

— **A „Kecskemét“** lapunknak utolsóelőtti számában megjelent, a függetlenségi pártra vonatkozó cikkére a következőket mondja: „Mi azt mondjuk a t. kollegának, hogy ne féljen semmitől, ismerjük a függetlenségi párt tagjait, azoktól ugyan beszélhet, gorombáskodhat tudószakadtáig, sohasem kesereg azért a párt egyik tagja sem. A lapban lehet neki annyit gorombáskodni, a mennyit csak akar, azért nem lesz semmi bántása, mert senki sem figyel rá, de ha egyik, vagy másik társaságban durván sért, akár egyeseket, akár egész pártot, bizony nem állunk jót arról, hogy nem kell-e neki kívül kerülni a kaszaprúton.“ A „Kecskemét“

szomorú gyászos hangban, mint a zokogás, végképen megszűnik.

A kis dobos élettelenül feküdt a fűvön, melyet vére pirosra festett; halvány ajkai még mosolyra nyílnak; mintha azt akarnák elhitetni, hogy csak alszik, csupán édes álmak bájolták el. Nagyon jól tudta ő azt, midőn újjai a megszabadító hívást verték, hogy ezzel a halálnak adta át magát; de ő habozás nélkül, elhatározott szívvvel fogadta el a halált, hisz ez fegyvertársait a rájuk várt elkerülhetetlen véstől menti meg.

Néhány percz múlik, mely alatt csak a német tisztnek halkan kiadott parancsait lehetett hallani és a fegyverkezelés zaját, aggódó figyelemmel készülvén a katonák a küzdelemre, a foglyok türelmetlenül számították a hosszú perczeket; de nemsokára hangos trombitazaj váltotta föl a csendet, a bozótok mögül veres nadrágosok törtek elő és a csata megkezdődött, dühösen kegyelem nélkül. Gyilkoló fegyvertűz után birokra került a dolog, test test ellenében állott; szuronyok melleket döftek át, puskaagyak koponyákat zúztak szét, s a zürzavarból harcolók vad rikácsolása, sebesültek és haldoklók nyögése hallatszott. Röviden a győzelem a francziáké lón; de drágán vásárolták meg; a győzők szomorúan keresték az elhullottak közt azon sebesült barátait, kiknek életét talán még meglehetett menteni. Az áldozatok között különösen egy volt, kinek sorsa fölött mindnyájok szíve elkeseredett, s ez a hársfa tövében mozdulatlanul fekvő kis dobos volt; keze még most is az ütőt tartotta; szétmállott dobja mellette hevert? Mindnyájokat elérzékenyíté a fájdalom, látva a gyermek szakálltalan arcát, és nem egy volt e hal-

szervezőjének jótállását a lapok szerkesztője ugyan soha sem kérte, de ez mellékes dolog; minthogy azonban jótanácsokat osztogat, megköszönve jóakarátát, kijelenti, hogy azokat nem fogadhatja el, mert először nem volt s nem lesz szándéka gorombáskodni, durván sérteni, másodsor meg, ha már ilyesmit tenne, megemlékezve e mondásról: verba volant, scripta manent, azt inkább szóval tenné, mint lapban, a melynek láttára az olvasónak eszébe juthatna még az írályról következtetést vonni az emberre. S ezért sajnálja a kaszaprúttal való fenyegését.

— **Hanusz István** tanár úrnak hétfőn délután 5 órakor a reáliskola vegytani intézetében tartott felolvasása ép oly érdekes, mint tanúságos volt. A felolvasás első részében a delta-képződésekről beszélt, s az Elbe-völgy sajtáságos képződése okainak ismertetésével foglalkozott. A folyamatok torkolatánál való delta-képződést nem az ár és apály, a tengeri víznek a folyó vizre gyakorolt nyomásának, s ennek következtében beálló iszaposodásnak kell tulajdonítani, habár ennek befolyását sem lehet egészen megtagadni, hanem a talaj emelkedésének és illetőleg süllyedésének. A hol a talaj emelkedik, ott a meder mélyebbé válhat, s ennek következtében nem képződik delta, a képződött delták pedig mindinkább fogynak, míg a talaj süllyedése esetében sekélyesedvén a víz, a mit mélységben veszt, szélességi terjedelemben kell kipótolnia. Ezt a tapasztalatot tanúsítja a deltákkal bíró folyamok megfigyelése; különösen a delta mentes Elbe, mely hajókázható voltát nagy esésének, s ennek következtében keletkezett mély medrének köszöni. Felolvasó adatait Reclusnek feltűnést okozott és feltétlen dicséretben részesült földrajzi művéből, s Peschel tanulmányaiból merítette. A felolvasás második részét Giebel jégár-elmélete képezte. Giebel természettudós évenként több hetet szokott a regényes Schweiz Engadin nevű völgyében tölteni, s így a jégárt elég alkalma volt megfigyelni. A jégárak ugyanis évről-évre vesztitnek terjedelemben, s ennek okai még véglegesen megállapítva nincsenek. Giebel szerint ennek oka a jégárak alapjául szolgáló területeknek a víz romboló ereje következtében beálló folytonos kisebbedése. A jégárak félszékül szolgáló kiemelkedések mindinkább leválnak, elmállanak stb., úgy hogy ennek következtében a jég mindinkább és inkább vesztit maga alatt talajt, s szűkebbre szorul.

— **A „Nagy-Körös“** utolsó száma szerint, a már említett 1826-iki tüzvész alkalmával Kecskemétről adományoztak: héber hitközség 75 kenyeret; Hellsinger Izsák 30 véka rozst; Dömötör Gergely 24 kenyeret, 1 véka babot, fél véka lisztet, 12 font szalonnát; néhai nemes Balászfalvi Kiss Pál úr özvegye nemes Búza Zsuzsanna nagyasszony 30 kenyeret, 1 véka tarhonyát, 1 véka babot, 40 font szalonnát; Paréj János úr 20 kenyeret, 1 véka babot; Szalai Pál úr 20 kenyeret, 1 zsák krumplit. A kecskeméti patres Piaristae rendjének rektora főtiszt. Csorbay Leopold úr az egész rend nevében 21 véka búzát, 2 véka kását. A lakatos czéh 10 frtot. Bózsó János úr fél szalonnát, 80 kenyeret és 4 véka babot adományoztak.

— **Pártos Gyula** építész úr azon eszme felmerültekor, hogy városunknak méltó városháza építtessék, ehhez való terveket készítet, a melyeket

vány arcok közt, melyen a részvét könyei peregetek. Megérdemelte, hogy mint a győzelem részese. azoktól dicsértessék; kiket hősiessé elszántsága megmentett.

Egyszerre örömszaj hangzott. János megrázkódott testvérei ölelései alatt. Szívét dobogni érezték, halvány arcát gyenge pir futotta el. A baráti hangokra, melyek fülébe hatottak, mély álomból látszott fölébredni, és szemét végig hordozá a körébe gyűlt tömegben: mindent megértett és örömsugár csillant föl szemeiben.

Föláldozása nem volt hiában, meghalhatott; a halás tisztelet, melynek tárgya volt, eléggé megjutalmazta őt. A tábort kocsit, melyen hulláját elvitték, fegyvertársainak áldása kísérte. Hősiességének híre követte azon városba, a hol besorozták; megható gyöngédséggel ápolták, de a boldogság még talán hatályosabb volt gyógyításában mint az orvosok tudománya. Büszke lehetett magára, látva a keresztest, melyet mellére tűztek. A fölgögyulás sokáig tartott, igen sokáig türelmetlen hazafiságának, reszketett a csaták leírásánál, melyekben részt nem vehetett. A háborút bevégezték, anélkül, hogy neki megengedték volna újra elfoglalni helyét ezredében. De a kis dobos emlékét kegyeletesen megőrizték bajtársai; faluja büszke reá, és midőn az útczán végig megy, nem gúnyolja többé senki sem kicsinységét, mert büszke önértettel mondhatja magáról:

„Gyenge és kicsiny vagyok; de nagyok és erősek közt is van-e sok, ki jobban lerótta volna kötelességét hazája irányában?“

Francziából:

Juhász István.

most a párizsi kiállításra szándékozik kiküldeni. E tervek és rajzok a városházán még ma láthatók lesznek.

— **A székesfehérvári országos kiállítás** 17 csoportra osztatik, a következő osztályozással: I. Erdőtermények és félkészítmények, — nehezebb fa-ipar. II. Bányatermények és félkészítmények, — nehezebb érc-ipar. Nemkülönbén üveg, gyurma-, agyag- és kő-ipar. III. Mezőgazdasági termények és félkészítmények, kert-ipar. IV. Malom-ipar és élelmi cikkek. V. Szesz-ipar, borok és egyéb szeszese italok. VI. Fonó-, szövő-ipar, ruházati tárgyak. VII. Háztartási és bútortart. VIII. Vas-ipar. IX. Nemes érc-, nemes kő- és fém-ipar. X. Bőr-, csont- és kaucsuk tárgyak. XI. Mű-ipar és zenészet tárgyak, építészeti rajzok és tervek. XII. Közművelődési tárgyak, tanszerek, tudományi és szépművészeti tárgyak. XIII. Gazdasági eszközök, iparos szerszámok — és kézi gépek. XIV. Gépek, gőz-, víz- és lőerőre. XV. Halászati, hajózási és vízépítészeti tárgyak. XVI. Állattenyésztés, állatkiállítás. XVII. Régészeti tárgyak és műemlék-kiállítás. Jutalmul a kiállításhoz bocsátott minden tárgy tulajdonosa egy emlék-éremet nyer; kiváló tárgyak érdem-éremet s a kitüntetést indokló diszokmányt kapnak.

— **Az ezüst-párt** győzedelme Amerikában többé-kevésbé az ezüst-bánya tulajdonosok befolyásának eredménye. Amerikai lapok e tárgyban a következőket adják elő: a legdúsabb erek ez idő szerint a Nevada államban levő Bonanza-bányákban található, s ennél fogva ezeknek négy tulajdonosát „a négy bonanzai király“-nak nevezik. Flood, O'Brien, Mackay és Fair. Ez a milliomos-quartett nemzetiségét tekintve irföldi, s mindegyikük semmiből emelkedett föl ily gazdagságra. A cég leggazdagabbika Mackay, Fair a bányák felügyelője, s műszakilag korlátlan uralkodó bennük. A cég bank-üzlete San Franciscoban van, vezetője Flood és O'Brien. E négy ember gazdagságát 600 millió dollárra (1200 millió forint) becsülik. Flood néhány év előtt még pálinka mérő volt.

— **A „Petőfi társaság lapja“** 12-ik számában viski lakodalmi verseket közöl, melyeket az ételek feladásakor a vőfélyek szoktak elmondogatni. E versek közül izlelőül a pecsenye és kalács feladásakor elmondandni szokottat közöljük:

Imhol a pecsenye, pulyka, ruca, kakuk,
Abdiás Jónással, Náhum és Habakuk.
Jól kell ám lakni, mert utolsó ez étel,
Itt vagyon Czegléd és Körös Kecskeméttel.

A marmarosi népköltészet némely termékének fele a mint látjuk a szent törtéiről, vagy a kistükörből van véve. Tévedés volna azonban azt hinni, hogy a viskiek saját lábukon nem tudnak járni; ime egy, mely magán hordja az eredetiség bélyegét:

Még megpróbálják e vacsorát kalácsesal.
Apám a kocsisát megverte korbácsesal.
Hozok még mellé egy kis kürtös fánkot,
Ezekkel ugyancsak megtömjük pofánkat.

— **Táborszky és Parsch** budapesti nemzeti zenemű kereskedésében megjelent a „A 3-ik magyar ábránd.“ Zongorára szerző: Ábrányi Kornél. Ára 1 frt. 50 kr. Ez ábrándban a legkedvesebb magyar dalok vannak jobb zongorázók részére feldolgozva; — ajánljuk olvasóink figyelmébe. Ugyanott megjelent: „Két kedvelt dal a két menyegző czimű népsziműből“, (a „ratata“ végzetű s kézfogó jelenetbeli) zongorára szerző: Szentirmay Elemér, ára 50 kr.

Nyilvános köszönet.

Azon szives részvétért, melyet boldogult fiam Weisz Sámuel temetése alkalmával jelen volt nagyérdemű közönség tanúsított, fogadja hálás köszönetem. — Kecskemét, ápr. 12. 1878.

Tisztelettel Weisz Izsák és családja.

Időjárásunk márczius hónapban.

Év	Havi közép				Uralgó szélesség	Csapadék összege	Csapad-napok száma
	légnyomás	hőmérsék	párányomás	Felhőzet			
1874.	754.4	3.5	4.1	4.6	DNy.	36	10
1875.	753.5	-0.1	3.8	4.5	ÉK.	19	13
1876.	744.5	8.1	6.1	5.6	DNy.	46	15
1877.	746.9	5.1	5.0	4.7	DNy.	26	13
1878.	748.2	4.3	4.6	5.1	ÉNy.	59	17

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1878. áprill. 12.

Tisztbúza m.-máza	76—78 kl. 10.—	któl 12.—	krig.
Elegy	74—75	8.—	8.80
Rozs	70—72	6.90	7.42
Árpa	60—62	7.22	7.32
Zab	38—40	6.40	6.60
Kukoricza	70—72	7.—	7.30
Burgonya		1.50	2.60

Felelős szerkesztő: **Dr. BELICZAY JÓNÁS.**

Főmunkatársak:

Hornyik János, Kiss Lajos, Dr. Tassy Pál.

Hirdetés.

Miután mi Abissiniában (Afrika) egy nagyszerű **Alpaca-ezüst-fémányát** esekély potom áron megvettünk, s gyárunkban újból 63 gőzgépet állítottunk fel, melyek által a munkabéren igen sokat megtakarítottunk, ennél fogva jelenleg azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy világhírű **Alpaca-ezüst-gyártmányainkat** 32%-al olcsóbb, szebb és jobban vagyunk képesek szállítani mint eddig. Mindenki előtt tudva levő dolog, miszerint a mi **Alpaca-ezüstünk** ezüst színét soha el nem veszti, sőt még a legerősebb savaktól sem támadatik meg, melyért mi írásbeli jótállást nyújtunk.

Leszállított árak:

	Ezelőtt	Most
6 db. Alpaca-ezüst kávéskanál	1.20, 1.60, 2.—, 2.60	85 kr. 1 frt. 15, 1.40, 1.80 kr.
6 " " evőkanál	2.—, 2.60, 3.40, 5.—, 6 frt.	1.40, 1.80, 2.30, 3.40, 4 frt.
1 " " levestörő tömör tejszerű	1.50, 2.40, 2.90, 4.—, 5 frt.	1.—, 1.60, 2.50, 3.40.
1 " " evőkészlet, kés és villa angol acél pengével és Alpaca-ezüst nyéllel.	1.—, 1.45, 2.30, 3.20, 4 frt.	70, 1.—, 1.60, 2.10, 2.60 kr.
6 pár csemege-evőkészlet, kés és villa angolacél pengével és Alpaca-ezüst nyéllel.	4.50, 5.30, 6.80, 7.50, 9 frt.	3.10, 3.70, 4.40, 5.—, 6.20 kr.
6 pár csemege-evőkészlet, kés és villa angolacél pengével és Alpaca-ezüst nyéllel.	3.50, 4.80, 5.50, 6.95.	2.40, 3.20, 3.80, 4.75 kr.

Azonkívül díszes asztali gyertyatartók párja 1, 2, 2.50, 3 frt.; tálcák 50, 75, 80 kr., 1 frt. 40 kr.; kávé- vagy teás-ibrikék 2, 2.50, 3, 4 frt.; karos gyertyatartók párja 8.50, 10.50, 14, 20 frt.; cukorszelenccék 2, 2.50, 4, 5.50, 7 frt.; cukorhintők 60, 75, 90 kr., 1 frt.; ecet-olajtartók 2.50, 3.80, 4.25, 6 frt.; vajszelenccék 95 kr., 1.70, 2.80, 3.25, 4 frt.; s ezenfelül számtalan más tárgyak; mind 32%-al olcsóbban mint eddig.

Vidéki megrendelések utánvétel mellett pontosan teljesítettek.

Blau és Kann fémárak gyára által
Bécs, Babenbergerstrasse Nr. 1. 33 (12—6)

Luhi Margit-forrás

legtisztább szikéleges ásványviz.

Hazánk ezen vegyi összetételénél fogva nevezetes gyógyvizét a lélegzési, emésztési és húgyszervek idült hurutos bántalmainál, torok- gége- légeső- és hörg-betegségekben kiváló sikerrel használták és használják: **Dr. Korányi Frigyes**, — **Dr. Kovács Sebestyén Endre**, — **Dr. Gebhardt Lajos**, — **Dr. Navrátil Imre**, — **Dr. Poor Imre**, — **Dr. Kéthy Károly**, — **Dr. Barbás József** egyetemi tanár és közkórházi főorvos urak. Ezen tekintélyek nyilatkozatai szerint a **Margit-forrás** nemesak méltó versenytársa a **Seltersi** — **Gleichenbergi** — **Gieshübl** — **Radeini** — **Vichy** — **Emsi** s hason összetételű vizeknek, hanem **gyógyhatásban** azokat **több tekintetben felül is mulja**. A **Margit-forrás** gyógyhatását igazoló bizonylatok kívánatra bárkinek készsággal megküldetnek.

Borral használva a legkellemesebb és legegészségesebb italt nyújtja.

Dr. Karlovsky utóda forrás-igazgatósága.

Kizárólagos főraktár

É D E S K U T Y L.

m k. udvari ásványviz-szállítónál 32 (12—7)

BUDAPESTEN, Erzsébet tér 1-ső szám alatt.

Kapható minden gyógyszertár és fűszerkereskedésben.

Hirdetmény.

Alolirt zálogintézet-tulajdonosok közhírré teszik, miszerint folyó évi ápril. hó 15-ik napján d. e. 9 órakor, orvos-útea 5. szám özv. Papp Györgyné úrnő házában levő üzlethelyiségükön, ki nem váltott

arany-, ezüst-, ruhanemű s különféle értékes tárgyak

— hatósági felügyelet mellett — nyilvános árverésen eladatnak.
Kecskemét, 1878. ápril. 4.

Bogyó Teréz és Szabó István,

54 (2—2) zálogintézet-tulajdonosok.

Mindeddig fölülmulhatatlan!

W. MAACER

cs. k. kizárólag szabadalmazott

csukamájolaja.

A legelső orvosi tekintélyektől megvizsgált és könnyen emésztetősége miatt különösen kisdedeknél ajánlható és rendelhető, mint a legjobb, legtisztább, legtermészetesebb és leghathatóbb gyógyszer minden mell- és tüdőbajokban, továbbá a görvély, sömör, bőrkütsések, mirigyek, gyengeségek stb. eféle betegségekben. — Egy palack ára 1 frt. Gyári raktár: Bécs, Heumarkt Nr. 3. Kapható továbbá a valódi csukamájolaj az osztr. magy. birodalom legtöbb gyógyszertárában:

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Szegeden Kiss József, Bauer József, Kovács Albert, Ifj. Aigner János, Czepléden Persay Sándor gyógyszerész uraknál.
235 (12—10)

Dr. Plenk A. ANTICATARRHALICUMA

a nyákhártya mindennemű hurutja ellen.

Ez a tudományos alapon készített tea a leghasznosabb füvek és gyökökből összegyűjtött és a gége, légeső, hörgők, tüdő, gyomor és belek mindennemű hurutos megbetegedése ellen csodászerű hatással bír, továbbá a húgyhólyag, méhüvelly hurutai ellen és egyáltalában vértisztítólag hat. Fölöslegesnek tartjuk a dicsérő bizonyítványok felsorolását, mert bárki rövid idő alatt biztos hatásáról meggyőződhetik, 4 vagy 6 heti használása rendszeren elégséges a még már megavult betegségek ellen is.

Egy nagy csomag ára 80 kr., a kicsié 40 kr. — Raktár: Budapest Török József, Kecskeméten Molnár János gyógyszerészeknél. 10 (30—11)

Csász. kir. osztr. szabadalommal és porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt's illatos növény-szappana, a testbőr szépítésére és jobbitására, elismert hatékonyságú minden bőrkütséseknél; eredeti csomagokkában bepecsételve 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard's zamatos fog-szappana a fogak és a foghús épentartására és tisztítására a legáltalánosabb és legbiztosabb szer; 1/4 és 1/2 csomagokkában ára 70 és 35 kr.

Dr. Béringer's zamatos koronaszese, értékes illat- és mosóvíz, mely az életszerkeket erősíti és üdíti; eredeti palackokban ára 1 frt. 25 kr. és 75 kr. **Leder testvérek** balzsamos földi-dióolaj-szappana; darabja 25 kr., 4 drb. egy csomagban 80 kr. — Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőce, a hajnövés felkötésére és felélesztésére; bepecsételt és üvegen bélyegzett tégelyekben ára 85 kr.

Gyógyszeres Benzoe-szappan, legfinomabb mosdószappan, ugyanazon eredménnyel bír, mint a Benzoe-tinctura; ára csomagonként 40 kr.

Dr. Hartung's china-héj-olaja, a legjobb china-héj főzetből, balzsamos olajokkal a haj fenntartására és szépítésére. Ára 85 kr.

Dr. Béringer's fü-gyökér-hajolaja, a haj és szakáll sűrítésére és fenntartására; 1 palack ára 1 frt. **Dr. Koch's** növényezukorkái, elismert jelességű háziszser hűtés, rekedtség, nyálkásodás és torokkarcolásnál stb.; 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Béringer's növényi hajfestőszere, valódi an fest fekete, barna és szőke színre; teljesen fölszerelve kefével és csészével 5 o. é. frt.

Dr. Lindes' tanár növényi rudacs-kenőce, a haj fényét és ruganyosságát fokozza és egyszersmind az oldalhaj összetartására is alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Balzsamos olajbogyó-szappan, a bőr finomsága és puhaságára életető és tartós befolyása által tűnik ki; 35 kros csomagokban.

Az egyedüli elárúsítás fent kített árak mellett: Kecskeméten: Molnár János, Kalocsán: Horváth Károly, Duna-Földváron: Nachéra Pál, Pesten: Török József gyógyszerész uraknál.

Óvás!

Óvjuk a t. közönséget, többféle, névszerint a Dr. Suin de Boutemard fogpasztája s Dr. Borchardt illatos növényzappanjának Dr. Borchardt fia megnevezése alatti hamisításaitól. Ezeknek több hamisítója és eladója máris érzékeny pénzbírságra lettek a törvényezék által elítélve.

204 (10—10) **Raymond és társ,**
cs. kir. szabadalom-tulajdonos Berlinben.

Birtokeladás.

Néh. **Hajagos János** hagyatékához tartozó — egy a VI. tizedben 487. sz. a. búzaszentelés mellett fekvő nagy két telkes ház kúttal; egy 374 útból álló, a vasút belső oldalán, a bikaistálló közelében fekvő jó karban levő szőlő, és egy-egy holdnyi erdő a csontosalmi dűlőben, szabadkézből eladó.

Venni szándékozik alulírottánál, mint az örökösök megbízottjánál értekezhetnek minden nap d. e. 8—10, d. u. 2—4 óráig.

Tary Endre,
ügyvéd.

1. halpiacz. Grosinger-féle ház.
52 (3—3)

Jelentés.
Elköltötés végett alolirtnál **egy világs híres színé garitúra és több butornemű** eladó.
Mérey József.
(A körösi-útea sarkán.)
57 (1—1)

3765.
1878.

Hirdetmény.

A városi közönség tulajdonához tartozó nagy- és kiserői földeknek a folyó év elejétől számítva 3 éveire haszonbérbe adása a 3765/1878. számú tanácsi végzéssel megrendeltetvén, árverési határidőül a lakiteleki koresmához f. évi ápril. hó 18-ik napjának reggeli 9 órája kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 25 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek a gazdasági hivatalban addig is megtekinthetők lesznek.

Kecskemét, ápril. 11. 1878.

A gazdasági osztály által.

58 (1—1)

3615.
1878.

Hirdetmény.

A városi szegények élelmezésének határideje a f. évi ápril. 30-ikán lejárván, annak a jövő 1879-ik évi ápril. 24-ik napjáig leendő újból haszonbérbe adása a 3615/1878. számú tanácsi végzéssel megrendeltetett, s árlejtési határidőül f. évi ápril. hó 23-ik napjának d. u. 3 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 300 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy a megállapított étrend, és árlejtési feltételek ugyanott a hivatalos órákban addig is megtekinthetők, és hogy a kitűzött határidőig kellő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadhatnak.

Kecskemét, ápril. 11. 1878.

A gazdasági osztály által

59 (2—1)